

[Niels Pedersen.]

om der til staten betales nogen pladsleje af dem, som får disse huse til brug eller eje; og hvis der ikke betales pladsleje, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om staten sælger jorden til dem, som bygger deroppe. Der findes jo også store mineralieforekomster i Grønland, så jeg tror, det var betimeligt, om også spørgsmålet om, hvem der har ejendomsretten til jorden, og hvem der kan indkassere en sådan grundværdistigning, blev undersøgt. Det er et spørgsmål, som den ærede grundskyldskommission også skulle tage sig af.

Alfred Jensen: Min gruppe har ikke den opfattelse, at midlerne kan tilvejebringes på en tilfredsstillende måde efter det foreliggende lovforslag; der er nemlig tale om en beskatning af elementære livsfornødheder, og det tager vi afstand fra. Derfor vil vi stemme imod, når lovforslaget kommer til afstemning.

Statsministeren (Erik Eriksen): Må jeg have lov til at takke de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Det er klart, at hvis der viser sig virkninger af denne lovgivning, som kræver ændringer, vil dette med det samme blive taget op.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Niels Pedersen ved nærmere overvejelse i hvert fald sagligt vil give mig ret i, at der faktisk ikke er andre muligheder for en beskatning og for at skaffe indtægter til landsrådets kasse end dem, forslaget peger på. Skulle vi gå til noget som helst andet, ville det betyde, at administrationsudgifterne ville blive meget, meget højere end de indtægter, der kunne være tale om. Derfor kan jeg ikke gå ind på det ærede medlems tankegang. Det kunne være uhyre interessant; men jeg understreger igen, at forholdet er dette, at den lovgivning, der her er foreslået, bygger på Grønlandskommissionens betænkning og på de ønsker, man fra grønlandsk side har givet udtryk for. Det kunne nok være interessant at sige, at der burde betales pladsleje for jord til huse o. s. v., men det må altsammen være noget, der ligger langt ude i fremtiden. Man kan ikke drage slutninger fra det primitive grønlandske samfund til de forhold, hvorunder vi lever hernede. Derfor må jeg fastholde forslaget i den form, hvori det er forelagt.

(Kort bemærkning).

Niels Pedersen: Den højtærede statsminister sagde, at administrationen ville

blive dyrere, hvis man indførte noget af det, som jeg havde talt for. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan blive dyrere end den her foreslåede form, hvor der jo også skal kontrol til med al indførsel til Grønland.

Den højtærede statsminister sagde videre, at forholdene var så primitive deroppe, at endnu kunne det ikke have nogen betydning med indførelse af betaling for leje af jorden. Vi plejer ellers fra grundskyldsmønsterner her at høre, at vort land er så gammelt og udviklet, at det er vanskeligt at indføre fuld grundskyld her i landet. Her er et nyt land, her synes jeg man kunne forsøge det.

Statsministeren (Erik Eriksen): Ja, jeg skal kun sige, at det er skade, at Grønland ligger så langt herfra. Ellers kunne det egentlig være fristende at tage det ærede medlem på ordet og prøve det deroppe. Men jeg er altså i den situation, at jeg som ansvarlig minister ikke kan modtage forslaget.

Herved sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2949; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2141).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Thisted Knudsen): Udvalget har holdt en række møder og har haft samråd med justitsministeren. Udvalget har modtaget deputationer fra Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, De samvirkende Købmandsforeninger og De danske Handelsforeningers Fællesorganisation. Udvalget har endvidere haft lejlighed til at gøre sig bekendt med et omfattende skriftligt materiale, som navnlig hidrører fra handelsministeriet og arbejds- og socialministeriet.